

„Stă scris” – o nouă perspectivă

Vineri, 11 august 2017 – Bogdan Curduban

Timp de 6000 de ani această declarație a fost considerată singura metodă de eliberare și protecție împotriva ispitei. Chiar și în timpurile când nu exista cuvântul scris credincioșii din vechime se bazau pe cuvântul lui Dumnezeu comunicat altora. A fost soluția numărul unu împotriva căderii în ispită.

Cu toate acestea Scriptura ne spune: „Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.”

Cum așa? De ce „stă scris” nu a fost suficient în tot acest timp pentru a-i feri de păcat pe copiii lui Dumnezeu? De ce nu a fost suficient pentru a forma acea mireasă „slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau ceva de felul acesta”? Nu a confirmat Domnul Isus în pustia ispitirii eficiența bazării pe „stă scris”? După aproape 2000 de ani de la acea demonstrație, Spiritul Profetiei declara:

„Prin ce mijloc a biruit El în lupta cu Satana? Prin Cuvântul lui Dumnezeu. El n-a putut să Se împotrivească ispitei decât prin Cuvânt. ‘Stă scris,’ a spus El” (DA 123).

Poporul lui Dumnezeu trebuie să-și întoarcă privirile la motivul pentru care “Stă scris” a funcționat pentru Hristos, iar pentru noi nu funcționează. Avea cumva o voință supraomenească și o memorie fotografică, de era capabil să aplice fiecare principiu scris? Ni s-a demonstrat chiar prin apostolul Pavel că a cunoaște Biblia la nivel de „frântură de slovă din Lege” nu ajută la nimic, ci mai degrabă contribuie la obținerea unui păcătos mai rafinat, incapabil să-și recunoască propria stare. În această situație se află întreaga lume, crezând că educația, cultura, exercitarea voinței și eforturile omenești sunt capabile să ridice omul din groapa păcatului în care se află. Religia folosește aceleași elemente în domeniul spiritual și „stă scris” este văzut prin prisma lor.

Este un cerc vicios din care nu se poate ieși. În același timp nefolositor. Nici pentru Dumnezeu, pentru că Îi reprezentăm Cuvântul ca fiind neputincios, nici pentru noi, deoarece intrăm în moartea a doua încercând prin propriile puteri, fizice și spirituale, să obținem viața veșnică.

Din fericire, există o altă perspectivă a principiului „stă scris”. În același capitol, Spiritul Profetiei oferă o viziune edificatoare cu privire la originea biruinței lui Isus din pustia ispitirii:

„Vine stăpânitorul lumii acesteia”, a spus Isus. ‘El n-are nimic în Mine.’ (Ioan 14, 30.) În El nu se găsea nimic care să răspundă la amăgirile lui Satana. El nu S-a lăsat ademenit de păcat. Nici chiar printr-un gând nu S-a supus ispitei. Așa poate să fie și cu noi. Natura omenească a lui Hristos era unită cu cea divină; El era pregătit de luptă prin locuirea lăuntrică a Duhului Sfânt. Iar El a venit să ne facă părtași de

natura Lui divină. Câtă vreme suntem legați de El prin credință, păcatul nu mai are putere asupra noastră. Dumnezeu apucă mâna credinței noastre și o ajută să se țină tare de divinitatea lui Hristos, ca noi să putem ajunge la desăvârșirea de caracter.

Și Hristos ne-a arătat cum se ajunge aici. Prin ce mijloc a biruit El în lupta cu Satana? Prin Cuvântul lui Dumnezeu. El n-a putut să Se împotrivescă ispitei decât prin Cuvânt. 'Stă scris,' a spus El. Nouă ne-au fost date 'făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești, după ce ați fugit de stricăciunea care este în lume prin poftă' (2 Petru 1:4). Nouă ne aparține fiecare făgăduință din Cuvântul lui Dumnezeu. Noi trebuie să trăim 'prin orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.' Când sunteți atacați de ispite, nu priviți la împrejurări sau la slăbiciunile personale, ci la puterea Cuvântului. Toată puterea vi se dă vouă. 'Strâng Cuvântul Tău în inima mea,' zice psalmistul, 'ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!' 'După cuvântul buzelor Tale, mă feresc de calea celor asupritori' (Psalmii 119:11; 17:4)" (DA 123).

În lumina soliei îngerului al treilea, „stă scris” înseamnă „făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești.” Hristos nu cita doar din Scriptură când se confrunta cu Satana, ci declara principiile ce se aflau în inima Lui. Cuvântul creator a inscripționat în minte și inimă Legea lui Dumnezeu, făcându-L pe Isus „părtaș firii dumnezeiești,” oferindu-i astfel puterea de a rezista în mijlocul „stricăciunii care este în lume prin poftă.”

„Ci iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu” (Ieremia 31:33).

Exact asupra scrierii Legii în minte și inimă se concentrează solia îngerului al treilea, a cărei început a fost oferit în 1888 prin frații Waggoner și Jones. Astăzi avem o prezentare mai largă a principiului „stă scris.” Prin el va fi formată Mireasa lui Hristos, și anume prin scrierea sistemului de operare divin în mintea copiilor Săi. Ei vor justifica neprihănirea sfinților cu un „stă scris” în cel mai profund sens posibil. Vestea bună a eliberării din păcat va fi transmisă cu litere vii pe table de carne, și va putea fi citită de toți oamenii: cei cu memorie și cei fără memorie, cei docti și cei analfabeți, cei orbi și cei cu vedere de vultur, cei înțelepți și cei săraci cu duhul, cei simpli și cei sofisticăți. Viziunea sorei White că vom confecționa haine pentru toate mărimile se va împlini în cel mai neașteptat mod.

Ce zi glorioasă va fi!